

பெருங்காப்பியங்களில் சிலேடை

Perunkappiyangalil Siledai

முனைவர் ஜெ. கவிதா, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, பூசாகோஅர கிருஷ்ணம்மாள் மகளிர் கல்லூரி,
கோவை-04,
தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Dr J.Kavitha, Assistant Professor, Department of Tamil, PSGR Krishnammal College For Women, CBE-
04, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3938-1985>

DOI : 10.5281/zenodo.7000308

Abstract

The purpose of this article is to examine the topic of Siledai in Perungapiyam. Analytical approach, explanatory approach, and historical approach have been followed as the research is carried out on the basis of data to be compiled and analyzed by classifying the poems in Perungapiyam's as Sol siledai and Porul siledai. In the literary grammars of Perungapiyam's, each poem is arranged in the order of Ethugai, Monai, Uvamai, Uvamaurubu. These poems reflect the way of life of the people. The research conclusion can be illustrated by identifying and revealing how siledai have come about through transcriptions.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

பெருங்காப்பியங்களில் சிலேடை என்றத் தலைப்பில் நுணுகி ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைந்துள்ளது. பெருங்காப்பியங்களில் உள்ள பாடல்களில், சொற்சிலேடை, பொருட்சிலேடை என வகைமைப்படுத்தித் தரவுகளின் அடிப்படையில் தொகுத்தும், பகுத்தும் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படுவதால் பகுப்பாய்வு அணுகுமுறை, விளக்கமுறை அணுகுமுறை, வரலாற்றுமுறை ஆகிய அணுகுமுறைகள் பின்பற்றப்பட்டுள்ளன. பெருங்காப்பியங்களில் உள்ள இலக்கிய இலக்கணங்களில் முறைப்படி மற்றும் இல்லாமல் பாடல்வரிகள்தோறும் எதுகை, மோனை, உவமை, உவமஉருபு என்ற அமைப்புமுறையில் அமைந்துள்ளது. இப்பாடல்களின்வழி மக்களின் வாழ்க்கைமுறைகளை பிரதிபலிக்கின்றன. காப்பியப்பாடல்கள் மூலம் சிலேடைகள் எவ்வாறு வந்துள்ளன என்பதைக் கண்டறிந்து வெளிப்படுத்துவதே ஆய்வு முடிவாக எடுத்துக்காட்ட இயலும்.

Keywords

Perungapiyam, Ethugai, Monai, Uvamai, Uvamaurubu, Silapathikaram, Manimegalai, Seevagasinthamani, Periyapuram, Saivism, Vaishnavism, Kamparamayanam

சொற்சிலேடை, பொருட்சிலேடை, காப்பியங்கள், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவகசிந்தாமணி.

முன்னுரை

சங்கம் மருவிய காலத்தில் தோன்றிய நூல்கள்தான் சிலப்பதிகாரமும், மணிமேகலை ஆகும். சங்க காலத்தை அடுத்துத் தோன்றிய இலக்கியங்களாதலால் இவ்விரு நூல்களும் ஆசிரியப்பாவினாலேயே அமைந்தன. யாப்பில்தான் ஒற்றுமை உண்டே தவிர பிற தன்மைகளில் இந்நூல்கள் வேறுபட்டேயுள்ளன. தன்னுணர்ச்சிப்பாடல்களாகவும், பெரும்பாலும் நிகழ்ச்சிகளை விளக்கும் பாடல்களாகவும், குறிப்புப் பொருளால் உட்பொருளை உணர்த்தும் பாடல்களாகவும்தான் சங்கப்பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. சிலம்பும், மேகலையும் கதை மாந்தர்களின் மூலம் தொடர் நிகழ்ச்சிகளை அமைத்துச் செல்லும் தன்மையன; மதக்கருத்துகளையும் சமுதாய மாற்றங்களுக்கான செய்திகளையும் உணர்த்த வேண்டிய காலச் சூழலில் தோன்றியன.

சிலம்பும், மேகலையும் காப்பியங்களாக இருந்த போதும் அற உணர்வுகளையும் நீதியையும்தான் பெரும்பாலும் காண்கிறோம். அதனால் சிலேடை அணியையும் அவ்வளவாக அவைகளில் காணமுடியவில்லை. பொருட்சிலேடை என்ற நிலையில் உள்ளுறை போன்று சில இடங்களைக் காணமுடிகிறது. சொற்சிலேடைகள் சிறிதளவு உண்டு. பெருங்காப்பியங்களில் அடுத்து இடம் பெறுவது சீவகசிந்தாமணி. இரட்டைக்காப்பியங்கள் தோன்றிப் பல நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின் இது தோன்றியுள்ளது. விருத்தப்பாவில் தோன்றிய முதற்காப்பியம் இது. பாடிய யாப்பு, பாடு பொருள், காலச்சூழல் ஆகிய எல்லா நிலைகளிலும் இது வேறுபட்டுள்ளது. சமண மதக்கருத்துகளைப் பரப்புவதற்காக எழுதப்பட்ட இந்நூல், “மணநூல்” என்று சொல்லுமளவிற்கு இன்பச் சுவையை எடுத்து இயம்புவது. எனவே இங்கு பல்வேறு அணிகளும் அழகுடன் எடுத்தாளப்பட்டிருப்பதை உணர முடிகிறது. ஆனால் சங்க இலக்கிய அகப்பொருட் பாடல்களில் கண்டது போன்ற உள்ளுறை அமைப்பையும் சிலேடை அணியையும் பெரிதும் காணமுடியவில்லை. பெரும்பாலும் வெளிப்படையாகவே எல்லாமும் விளக்கப்படுகின்றன.

சமண மதத்தின் பெருமை கூற சிந்தாமணி தோன்றியதன் விளைவால் சைவத்தின் பெருமை கூறத் தோன்றிய நூல்தான் “பெரியபுராணம்”. ஐம்பெருங்காப்பியங்களில் ஒன்றாக இந்நூல் இடம் பெறவில்லையெனினும் சிறந்த காப்பியத்தின் பெருமைகள் அனைத்தையும் இந்நூல் பெற்றுள்ளது. பல்வேறு அணிகளையும் பெற்றுப் பக்தி மணம் பரப்பும் இந்நூலில் சிலேடை அணிகளின் சிறப்பினையும் காணமுடிகிறது.

ஐம்பெருங்காப்பியங்களில் ஒன்றாக இல்லாவிட்டாலும், பெருங்காப்பியம் என்ற நிலையில் சிறப்பிடம் பெறுவதில் கம்பராமாயணமும் ஒன்றாகும். வைணவ சமயத்தைப் பரப்பும் நோக்குடன் அது எழுதப்பட்டிருந்தாலும் அந்நூலில் அமைந்துள்ள பல்வேறு அணி நயங்களும் இலக்கியச்சுவையும் மதவேறுபாடு மறந்து யாவரும் போற்றிக் கற்கும் நிலைக்கு உயர்ந்துள்ளது. பெருங்காப்பியங்களில் சிலேடை நயத்தைப்பற்றி இக்கட்டுரையில் பார்க்கலாம்.

சிலப்பதிகாரத்தில் சிலேடை

தொல்காப்பியம் குறிப்பிட்டது போன்றோ பிற்காலத்துத் தண்டியலங்காரம் பிரித்துப்பேசுவது போன்றோ அமைந்துள்ள சிலேடைகளைச் சிலப்பதிகாரத்தில் காணமுடியவில்லை. எனவே சிலேடையணிக்கு இளங்கோவடிகள் சிறப்பிடம் அளிக்கவில்லை என்பது புலப்படுகிறது. எனினும், இயல்பாகவே அவர் பாடல் வரிகளில் சொல் நயமும் பொருள் நயமும் பின்னிப் பிணைந்து கிடப்பதால் அவைகளின் உட்பொருட் சிறப்பையும் நம்மால் உணர முடிகிறது. அவ்வகையில் சிலேடைத் தன்மை வாய்ந்த சில பாடல் வரிகளை இங்கு எடுத்து ஆய்வோம்.

திரிதரு மரபின் கோவலர்

புகார் காண்டம், “இந்திர விழவு எடுத்த காதை”யில் இளவேனிலில் மலையத் தென்றல் வீதியில் உலவும் நிகழ்ச்சியைக் கூறுமிடத்து, “திரிதரு மரபின் கோவலர் போல” மலைய மாருதம் வந்தது என்று கூறுகிறார். கோவலர் என்ற சொல் காப்பியத் தலைவனாகிய கோவலனையும் குறிக்கும் ஆயர் குலத்தைச் சேர்ந்தவரையும் குறிக்கும்.

“ஆகாத்து ஒம்பி ஆப்பயன் அளிக்கும்

கோவலர் வாழ்க்கை ஓர் கொடும்பாடு இல்லை”

(சிலம்பு - அடைக்கல . 120)

என்று பின்னர் இளங்கோ அடிகளே அச்சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். எனவே கோவலர் என்ற சொல் ஆயர் குலத்தவரையே குறிக்கும். ஆடுமாடுகளைத் தெருவில் அழைத்துச் செல்லும் கோவலர் போன்று மலைய மாருதமும் தெருவில் வந்தது என்பதுவே பொருளெனினும், கட்டுப்பாடான வாழ்க்கை நடத்தாது, மனைவியைப் பிரிந்து மற்றொருத்தியுடன் வாழ்ந்து, மனம் போன போக்கில் திரியும் கோவலனைப் போலத் தென்றலும் தன்விருப்பப்படி அத்தெருவில் வந்தது என்ற உட்பொருளும் சிலேடையாகத் தோன்றுவதை உணரலாம்.

மாலையின் பொருள்

கானல் வரிப் பாடலில் ஏற்பட்ட கருத்து வேறுபாட்டின் காரணமாக மாதவியைப் பிரிந்து சென்றான் கோவலன். அவனின்றி அல்லற்படும் மாதவி தன் துயர்நிலையினை ஒரு திருமுகத்தில் எழுதி வசந்த மாலையிடம் கொடுத்தனுப்புகிறாள். அதனை விளக்கும் இளங்கோவடிகள்,

“பசந்த மேனியன் படர்உறு மாலையின்,

வசந்த மாலையை “வருக” எனக்கூஉய்

தூமலர் மாலையின் துணிபொருள் எல்லாம்

கோவலற்கு அளித்து, கொணர்க ஈங்கு”

(சிலம்பு - வேனில் 68-71)

என்று மாதவி கூறுவதாக வடித்துள்ளார். “மாலை” என்ற சொல் பல பொருளில் இங்கு அமைந்துள்ளது. “தூமலர் மாலையின் துணி பொருள் எல்லாம் கோவலற்கு அளித்து” என்று அவள் கூறும் முறையில் சிலேடை அமைந்துள்ளது. “கடிதத்தில் கூறப்பட்டுள்ள பொருளைக் கோவலன் உணரச் செய்து” என்று ஒரு பொருளும், ஆரம்பத்தில் “மாலை வாங்குநர் சாலும் நம் பூங்கொடிக்கு”

என்று வசந்த மாலை கூறியபோது கேட்ட பொருளைக் கோவலன் கொடுத்து மாதவியை அமைந்தானே, “அந்தப் பொருளை இப்போது கோவலனிடமே திருப்பிக் கொடுத்து விட்டு, அவளுக்கு நீ தான் வேண்டுமாம் என்று கூறி அழைத்துவா” என்று மாதவி கூறியது போன்ற பிறிதோர் பொருளும் அப்பாடல் வரிகளில் அமைந்துள்ளதை உணரலாம். “பொருள்” என்ற சொல் “கருத்து” என்ற பொருளையும் “பணம்” என்ற பொருளையும் தந்து சிலேடையாய் அமைந்துள்ளது. **திருமுகம்**

இச்சொல் கடிதத்தையும் குறிக்கும், அழகிய முகத்தையும் குறிக்கும். இருநிலைகளையும் ஒரு சேரப் பயன்படுத்தி அச்சொல்லின் சிலேடைத் தன்மையினைக் காட்டியுள்ளார் ஆசிரியர்,

**“அணித் தோட்டுத் திரு முகத்து ஆயிழை எழுதிய
மணித்தோட்டுத் திருமுகம் மறுத்தற்கு இரங்கி”**

(சிலம்பு - வேனில் 111-112)

என்ற இரு நிலைகளிலும் அவர்தரும் அடைச் சொற்கள் தான் இரண்டு திரு முகங்களையும் வேறுபடுத்தி அறியச் செய்கிறது.

திருமுகம் என்று பிரியும் போது அழகிய முகம் என்ற பொருளையும், திருமுகம் என்ற நிலையில் கடிதத்தையும் உணர்த்தும், “தோடு” என்ற சொல்லும் காதில் அணியும் தோடு, கடிதம் எழுதப் பயன்படும் தோடு(மடல்) என்று இரு பொருள் தந்து சிலேடையாக நிற்பதனையும் இங்கு உணர்கிறோம்.

பூவாவஞ்சியும் பூத்த வஞ்சியும்

வஞ்சி என்ற சொல் ஒரு ஊரின் பெயரையும் குறிக்கும், ஒரு மலரின் பெயரையும் குறிக்கும், வேறு சில பொருள்களையும் குறிக்கும், சேரன் செங்குட்டுவன் வடவர் மீது படை தொடுத்தபோது வஞ்சி சூடிச் சென்றதைக் குறிக்குமிடத்து,

**“பூவா வஞ்சியில் பூத்த வஞ்சி
வாய்வாள் நெடுந்தகை மணிமுடிக்க கணிந்து”**

(சிலம்பு - கால்கோள் 50,51)

என்கிறார். பூத்த வஞ்சியாகிய மலரினின்றும் வஞ்சி என்ற ஊரை வேறுபடுத்தவே “பூவா வஞ்சி” என்று அடை கொடுத்துள்ளார். இங்கு “வஞ்சி” என்ற சொல் சிலேடையாக வந்துள்ளது.

மணிமேகலையில் சிலேடை

சிலப்பதிகாரத்திற்கு அடுத்துத் தோன்றிய காப்பியமே மணிமேகலை. காலத்தால் முதற் காப்பியத்தை அடுத்ததே. ஆனால் கருத்தளவில் இரு காப்பியங்களிடையேயும் வேறுபாடு உண்டு. சிலம்பில் சமயக் கருத்துகளும் உண்டு, ஆனால் முழுநிலையில் அது ஓர் சமயப் பிரச்சார நூல் அன்று. மணிமேகலை பௌத்தமதப் பிரச்சார நூல். எனவே பொதுநிலையில் அணிகள் குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. சில இடங்களில் சொற் சிலேடைகளும், உள்ளுறை போன்று அமைந்து உட்பொருள் பிறிதோன்றனை உணர்த்தும் பொருட் சிலேடைகள் சில இடங்களிலும் அமைந்துள்ளன. ஒவ்வொரு பிரிவிற்கும் ஒவ்வொரு சான்றினைக் காணலாம்.

சொற் சிலேடை

நூலிலுள் ஆங்காங்கு அரிய சொற்களை எடுத்தாண்டு சிலேடைப் பொருளைத் தோற்றுவித்திருந்தாலும் “துயிலெழுப்பியகாதை”யில் தொடர்ந்தாற்போல் பன்னிரண்டு வரிகளில் சொற்சிலேடைகளை அமைத்திருப்பது சுவைத்து மகிழுதற்குரியது. சொற்சிலேடையின் இரு பிரிவுகளாகிய செம்மொழி, பிரிமொழிச் சிலேடைகளையும் இங்கு நாம் காண முடிகிறது.

“வலம்புரிச் சங்கம் வறிதெழுந் தார்ப்ப
புலம்புரிச் சங்கம் பொருளொடு முழங்க
புகர்முக வாரணம் நெடுங்கூ விளிப்ப
பொறிமயிர் வாரணம் குறுங்கூ விளிப்ப
பணைநிலைப் புரவி பலவெழுந் தால
பணைநிலைப் புள்ளும் பலவெழுந் தால
பூம்பொழி லார்கை புள்ளொலி சிறப்ப
பூங்கொடி யார்கைப் புள்ளொலி சிறப்ப
கடவுட் பீடிகைப் பூப்பலி கடைகொள
கலம்பகர் பீடிகை பூப்பலி கடைகொள
குயிலுவர் கடைதொறும் பண்ணியம் பரந்தெழ
கொடுப்போர் கடைதொறும் பண்ணியம் பரந்தெழ”

(மணிமேகலை 113-124)

என்ற வரிகளில் சாத்தனாரின் நற்றமிழ்ப்புலமையும் சொற் சிலேடை நயமும் நன்கு புலப்படுகிறது. “வலம்புரிச் சங்கம்” என்பது வலம்புரிச் சங்கினையும், “புலம்புரிச் சங்கம்” என்பது அறிவு மிக்க புலவர் கூட்டத்தையும் உணர்த்தும். “சங்கம்” என்பது செம்மொழிச் சிலேடைச் சொல். அதுபோன்றே “வாரணம்” என்ற சொல்லும் யானை, கோழியினை உணர்த்தும். “பணைநிலைப் புரவி” என்பது பந்தியில் நிற்கும் குதிரையினையும், “பணைநிலைப் புள்” என்பது கிளைகளிலுள்ள பறவை என்ற பொருளையும் தரும். “பூம்பொழிலார் கைப் புள்ளொலி” என்பது பூம்பொழில்-ஆர்கை-புள்ளொலி எனப்பிரிந்து பூஞ்சோலையில் மதுவுண்ணும் வண்டுகளின் ஒலி என்ற பொருளையும், “பூங்கொடி யார் கைப் புள்ளொலி” என்பது, “பூங்கொடியார் – கைப்புள்ளொலி” என்று பிரிந்து பூங்கொடி போன்றே மகளிரின் கைவளை ஒலி என்ற பொருளையும் உணர்த்தும். “கடவுட்பீடிகை” என்பது, அணிகலன்கள் விற்கப்படும் ஆவணவீதி என்ற பொருளையும் தரும். “குயிலுவர் கடைதொறும் பண்ணியம்” என்பது தோற்கருவிகளைப் பயில்வோர் வாயில்தோறும் என்ற பொருளையும், “கொடுப்போர் கடைதொறும் பண்ணியம்” என்பது கொடையாளர்களின் வாயில்தோறும் கொடுத்தற்குரிய பல பிண்டங்கள் என்ற பொருளையும் உணர்த்தும்.

பொருட் சிலேடை

சங்க இலக்கியங்களில் இடம் பெற்றிருப்பது போன்று உள்ளுறையின் மூலம் உட்பொருள் பிறிதொன்றினை உணர்த்தும் நுட்பத்தினை மணிமேகலையிலும் காண்கிறோம். அப்படிப்பட்ட

இடங்களை நோக்குமிடத்துச் சிலேடையின் அவசியமும் நன்கு புலப்படும். நேரடியாகத் தான் நினைத்ததைக் கூற முடியாத நிலை ஏற்படும்போது மறைமுகமாக அதனை உணர்த்தி விடுதற்குச் சிலேடை எவ்வளவு தூரம் பயன்படுகிறது என்பதற்குக் கீழ்க்கண்ட சான்றே தக்க சான்றாகும்.

மாதவியின் தாயான சித்திராபதி, உதயகுமாரனுடன் மணிமேகலையைச் சேர்த்து வைக்க முயல்கிறாள். மணிபல்லபம் சென்று மீண்ட மணிமேகலை அம்பலத்தில் இருக்கின்றாள். அச்செய்தியை உதயகுமாரனுக்குக் கூற வருகின்றாள் சித்திராபதி. அப்போது அவள் அவையில் பலர்முன் வீற்றிருந்தான். செய்தியை எப்படியாவது உணர்த்தியாக வேண்டும். அந்நிலையில்தான் சிலேடை அவளுக்குக் கை கொடுக்கிறது.

“பறவைகள் கூடுகட்டி மகிழ்ந்து ஈனும் வண்ணம் காஞ்சி மரமானது பரத கண்டத்தில், நாட்டார் விரும்ப மதுநிறைந்த மலர் பூத்து, உதயகுமரன் என்னும் வண்டு உண்டு மகிழும் விதத்தில், அழகு பெற்று அம்பலத்தின்கண் உள்ளது” என்பதே அவள் கூறியது.

“அரிதுபெறு சிறப்பிற் குருகுகரு வுயிர்ப்ப
வொருதனி யோங்கிய திருமணிக் காஞ்சி
பாடல்சால் சிறப்பிற் பரதத் தோங்கிய
நாடகம் விரும்ப நன்னலங் கவினிக்
காமர் செவ்விக் கடிமல ரவிழ்ந்தது,
உதய குமரமெனும் ஒருவண் டுணீஇய
விரைவொடு வந்தேன், வியன்பெரு மூதார்ப்
பாழம் பறந்தலை யம்பலத் தாயது
வாழ்கநின் கண்ணி வாய்வான் வேந்தே”

(மணிமேகலை 55 – 63)

என்பது அப்பாடல் வரிகள். இதில் உதயகுமரன் பெயர் மட்டுமே வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. அப்போது தான் அவள் கூறுவது தனக்கே என்பது உதயகுமரனுக்குப் புரியும் என்பது கருதியும் அப்படிச் செய்திருக்கலாம். பாடலில் குருகு, காஞ்சி, பரதம், நாடகம் என்ற சொற்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இவை வெளிப்படையாகக் குறிக்கும் பொருள்கள் வேறு, உட்பொருளாக உணர்த்தும் பொருள்கள் வேறு.

குருகு என்பது மாதவியையும், காஞ்சி என்பது மணிமேகலையையும், பரதம் என்பது நாடக நூலாகிய பரதத்தையும், நாடகம் என்பது நாட்டிலுள்ளோர் என்ற பொருளையும் பிறிதொரு பொருளாக உணர்த்தும்.

மாதவியீன்ற மகளாகிய மணிமேகலை, பரத நூலிற் கண்ட நாடகக்கலை வளரும் விதத்தில் செவ்வியுற்றுப் பூப்பெய்தினாள். நீ அவள் நலத்தைப் பருகி மகிழவேண்டும். அவள் இப்பொழுது இவ்வூர் அம்பலத்தின்கண் உள்ளாள் என்பதே சிலேடையாக உணர்த்தப்படுகின்றன.

சிந்தாமணியில் சிலேடை

சிந்தாமணி, விருத்தப்பாவில் தோன்றிய முதல்காப்பியம், அணிநயங்களை விரித்துக் காட்டுதற்கு யாப்பு அமைதியும், பிற சூழல்களும் துணை செய்தன. இன்பச் சுவையை

விரித்துக்கூற நூலில் அதிக வாய்ப்புகள் இருந்ததால் அவ்விடங்களில் சிலேடையினையும் பயன்படுத்தி நுட்பமாக உட்பொருளைப் புலப்படுத்தியுள்ளார் திருத்தக்க தேவர். சொற்சிலேடை, பொருட் சிலேடை ஆகிய இருவகைச் சிலேடைகளுமே நூலில் வந்துள்ளன.

சொற்சிலேடையும் பொருட்சிலேடையும்

தனித்தனியாகச் சொற்சிலேடைகளும், பொருட்சிலேடைகளும் இடம்பெற்ற இடங்கள் பல இலம்பங்களில் இருப்பினும், இருவகைச் சிலேடைகளும் சேர்ந்து அமைந்துள்ள சில பாடல்களை இங்குக் காணலாம். “சுரமஞ்சரியார் இலம்பக”த்தில் இடம்பெறும் கீழ்க்கண்ட பாடல்களில் சொற் சிலேடை, பொருட்சிலேடை ஆகிய இரண்டுமே இடம்பெற்று சுவை கூட்டுவதைக் கற்போர் உணரலாம்.

சுரமஞ்சரியின் மீது காதல்கொண்ட சீவகன் அவளது அந்தப்புரத்திற்குச் செல்கிறான். தன் இளமைக் கோலத்தை மறைத்து முதியவன்வேடம் பூண்டு செல்லும் அவனை எவரும் அடையாளம் காணவில்லை. குமரிப் பெருந்துறைக்குப் புனித நீராடச் செல்வதாகக் கூறும் அவன் சுரமஞ்சரியிடம் பேசும் உரையாடலில் சொற்சிலேடையும், பொருட்சிலேடையும் அமைந்துள்ளன.

“வந்தவர னென்னையென வாட்கண்மட வாள்கேள்
சிந்தைநலி கின்றதிரு நீர்க்குமரி யாட,
அந்திலதி னாயபயன் என்னைமொழி கென்றாள்,
முந்திநலி கின்றமுது முப்பொழியு மென்றான்”

“நறவிரிய நானுகுழ லாள் பெரிது நக்குப்
பிறருமுள ரோபெறுநர் பேணிமொழி கென்னத்
துறையறிந்து சேர்ந்தொழு தாடுநரி லென்றாற்(கு)
அறிதிர்பிற நீவிரென வையமிலை என்றான்”

“வல்லதெனை யென்னமறை வல்லன்மட வாயான்
எல்லையெவ னென்னப்பொரு ளெய்திமுடி காறும்,
சொல்லுமினி நீவிர்கற்ற காலமெனத் தேன்சோர்
சில்லென்கிளிக் கிளவியது சிந்தையில் னென்றான்”

(சிந்தாமணி – 2020, 2021, 2027)

மேற்கண்டவை யாவும் சிலேடையமைந்துள்ள பாடல்கள். “நீர்க்குமரியாட” என்ற சொற்றொடர் “குமரிப்பெருந்துறையில் நீராட” என்ற பொருளையும், “குமரியாகிய சுரமஞ்சரியுடன் இன்பம் துய்க்க” என்ற பொருளையும் பிரிமொழிச் சிலேடையாக உணர்த்தும் அப்படி நீராடுவதால் பெறும் பயன் யாது என அவள் கேட்க, “முப்பொழியும்” என்று இவன் பதில் கூறுகிறான். அது ஒரு பொருள், “சுரமஞ்சரியுடன் இன்பம் துய்க்கும் நிலை ஏற்படும்போது இவன் இப்போது ஏற்றுள்ள முதிய வேடம் மறையும்” என்பது அவன் உணர்த்த விரும்பும் உட்பொருள். “துறை” என்ற சொல்

நீர்த்துறை என்ற பொருளையும், “வழி” என்ற பொருளையும் உணர்த்தும். “துறையறிந்து சேர்ந்தொழு தாடுநர்” என்பதற்கு “நீர்த்துறையின் தன்மையறிந்து நீராடுதல்” என்பது வெளிப்படைப் பொருள். “கூடி இன்புறமம் வழியறிந்து கூடுதல்” என்பது உட்பொருள். “மறை வல்லான்” என்பது “வேதங்களில் வல்லவர்” என்ற வெளிப்படைப் பொருளையும், “மாறுவேடம் ஏற்பதில் வல்லவர்” என்ற பிறிதோர் பொருளையும் உணர்த்தும்.

“பொருளெய்தி முடிகாறும்” என்பது, “வேதப் பொருள் முழுவதையும் உணரும்வரை” என்ற ஓர் பொருளையும், “அவன் நினைத்துவந்த நோக்கம் நிறைவேறும் வரை” என்ற பிறிதோர் பொருளையும் உணர்த்தும், இவ்வாறு உரையாடல் முழுவதும் சிலேடையாக அமைந்துள்ளதை அறியலாம்.

பெரிய புராணத்தில் சிலேடை

மணிமேகலை, சிந்தாமணியைப் போன்று பெரியபுராணமும் ஒரு சமயக் காப்பியமே. சைவசமயத்தின் மேன்மையை, பக்திச்சுவை நனிசொட்டச் சொட்டப் பாடப்பட்ட நூல் இது. சமுதாயத்தில், பிறப்பால் கூறப்படும் வேற்றுமைகளெல்லாம் இறைவனுக்கு முன்னால் இல்லை என்பதையுணர்த்தி, ஒருமைப்பாட்டை வலியுறுத்தும் நூல் இது. தூய மனத்துடன் இறைவனிடம் காட்டும் அன்பே உண்மையான வழிபாடு என்பதை உணர்த்தும் நூல் இது. தழுவலும் மொழிபெயர்ப்புமாக இல்லாமல் தமிழ்நாட்டுக்கு உரியதாகவே இடைக்காலத்தில் எழுந்த காப்பியம் பெரியபுராணத்தில் சொற்சிலேடை மற்றும் பொருட்சிலேடை வந்துள்ளது.

சொற்சிலேடை

கருத்தாழம் மிக்க சொற்களைக் கொண்டு சிறந்த கருத்துகளை விளக்கிய செஞ்சொற்புலவர் சேக்கிழார். இருபொருள் மட்டுமின்றிப் பல பொருள்களைத் தரும் அரியசொற்களையும் ஆங்காங்கு எடுத்தாண்டுள்ளார். “பரவை” என்ற சொல்லை அவர் எடுத்தாண்டுள்ள விதமும், பலபொருள் தோற்றுவிக்கும் திறனும் அவர் நற்றமிழ்ப் புலமைக்கு ஏற்ற சான்றாகும்.

“பேர்பரவை பெண்மையினில் பெரும்பரவை விரும்பல்குல்

ஆர்பரவை அணிதிகழும் மணிமுறுவல் அரும்பரவை

சீர்பரவை ஆயினாள் திருவுருவின் மென்சாயல்

ஏர்பரவை இடைப்பட்ட என்ஆசை ஏழுபரவை”

(பெரியபுராணம் தடுத்தாட் – 148)

என்பது அப்பாடல் பாடலின் பொருள்.

“பேர் பரவை – இவள் பெயரோ பரவை,

“பெண்மையில் – பெண்மை அழகு முதலியவற்றில்,

“பெருஉம்பர் அவை விரும்புமம் அல்குலார் பரவு ஐ – பெரிய தேவர்கூட்டம் விரும்புகின்ற திலோத்தமை முதலிய தெய்வப் பெண்களும் வாழ்த்தும் தெய்வமாம்,

“அணிதிகழும் மணிமுறுவல் அரும்பர் அவை – ஒழுங்காக விளங்கும் நல்ல பற்கள் முல்லையரும்புகளாய்,

“சீர்பரவையாயினாள் – சிறந்த பரவையென்னும் கூத்தையுடைய இலக்குமியைப் போன்றவளது,

“திருவின் மென்சாயல் – அழகிய உருவின் மெய்சாயலுடைய,

“ஏர்பரவை இடைப்பட்ட – அழகிய பரப்பில் அகப்பட்ட பெருங்காப்பியங்களில் சிலேடை.

“என் ஆசை – என் வேட்கை

“எழு பரவை – ஏழு கடல்களாம்.

வேறுவகையில் பிரித்துக் காணும் பொருள்

“பேர் பரவை – பெயரில் பரவை.

“பெரு உம்பர் அவ்வை – (அவை – விகாரம்) பெரிய தேவர் கட்டுத்தாய்.

“விரும்பு அல்குல் ஆர்பு அரவுயை – விரும்புகின்ற

நிசதம்பத்தின் நிறைவில் பாம்புகளுக்கு இறை (ஆதிசேடன்)

“சீர் பரவு யை ஆயினாள் – திருமகளும் பரவும் அழகு வாய்ந்த இவள்தான்”.

என்று பிரித்து இருவேறு பொருள் நுட்பம் காட்டுகிறார் திரு.வி.க. அவர்கள். பிரிமொழிச்சிலேடை அமைந்த இப்பாடலில் “பரவை” என்ற சொல் தன்னிலையில் நின்றும், புணர்ச்சியான் விகாரப்படும் பல பொருள் உணர்த்திச் சொற்சிலேடைக்கு ஏற்றசான்றாய் அமைந்துள்ளது. “களவு கொண்டது தளவெனக் களவலர் தூற்றும்” என்ற வரியில் களவு என்ற சொல் “திருடு” என்ற பொருளையும் “களாமலர்” என்ற பொருளையும் சிலேடையாக உணர்த்தும்.

பொருட்சிலேடை

இரு பொருள்களை ஒப்பிட்டுக் கூறு முகத்தான் சிலேடைமைத்துக் கூறிய பாங்கினையும் பெரிய புராணத்தில் காண்கிறோம். பிற்காலத்தில், தனிப்பாடல்களில் பொருளொப்புமையுடன் சிலேடைகள் தோன்றுவதற்கு இதுபோன்ற சிலேடைகளே காரணம் என்றும் கூறலாம். அவ்வகைக்குச் சில சான்றுகளைக் காணலாம்.

காவிரிக்கும் பிரமனுக்கும் அமைந்த சிலேடைப் பாடல் பின்வருமாறு,

“மாலின் உந்திச்சுழி மலரதன் மேல்வரும்

சால்பினால் பல்லுயிர் தருதல் மாண்பினால்

கோலநற் குண்டிகைத் தாங்கும் கொள்கையால்

போலுநான் முகனையும் பொன்னி மாநதி”

(பெரியபுராணம் திருநாட்டுச் சிறப்பு 4)

காவிரிமேற் செல்லுங்கால், நீர்ச்சுழிகளுள் மலர்களை இழுத்து வரும், பல உயிர்களை உய்விக்கும், அகத்தியரின் கமண்டலத்தினுள்ளே தங்கி வரப்பெற்றது என்று பொருள் தரும்.

பிரமன் மேற்செல்லுங்கால், திருமாலின் உந்திச் சுழியாகிய கமலத்தில் தோன்றியவன், பல உயிர்களையும் படைத்தவன், நற்குண்டிகைத் தாங்கியவன் என்று பொருள்தரும்.

இவ்வாறு அதே சொற்கள் இரு நிலைகளுக்கும் பொருந்துமாறு சிலேடையாக அமைந்துள்ளன. அது போன்று “காவிரிக்கும் கங்கைக்கும்” பொருந்துமாறு உவமை கூறிச் சிலேடை நயம் காட்டியுள்ள அழகும் சுவைத்தற்குரியது.

**“திங்கள் சூடிய முடிச் சிகரத் துச்சியில்
பொங்கு வெண்டலை நுரை பொறாது போதலால்
எங்கள் நாயகன் முடிமிசைநின் றேய்ந்திழி
கங்கையாம் பொன்னியாம் கன்னி நீத்ததே”**

(பெரியபுராணம் திருநாட்டு.5)

என்ற பாடலில், “நிலவுதவழும் மலையினின்று காவிரி வருவதனையும், “நிலவு சூடிய சிவன் தலையினின்று” கங்கை வருவதனையும் “திங்கள் சூடிய சிவன் தலையினின்று” கங்கை வருவதனையும் “திங்கள் சூடிய, முடிச்சிகரத்துச்சி” என்ற சொற்றொடர் உணர்த்தும், “தலைவடிவில் நுரையுடன்” காவிரி வருவதனையும், “வெண்டலையினின்றும் பொங்கும் நுரைகளும்” கங்கை வருவதனையும் “பொங்கு வெண்டலை நுரை பொறாது போதல்” என்று கூறுகிறார் ஆசிரியர். ஒரு தன்மையவாய் நதிகளையெனினும் வேறுபட்ட நிலைகளையுடைய அவைகளைச் சிலேடையின் மூலம் ஒப்புமைப்படுத்திக்காட்டும் அழகு ரசித்தற்குரியது.

ஆவண வீதியையும் கடலையும் சிலேடையில் அமைத்து இரு நிலைக்கும் பொருந்துமாறு எழுதப்பட்ட பாடலும் கருத்தாழமிக்கது.

**“விளக்க மிக்க கலன்கள் விரவலாற்
துளக்கில்பே ரொலியால், துன்னு பண்டங்கள்
வளத்தொடு டும்பல வாறு மடுத்தலால்
அளக்கர் போன்றன ஆவண வீதிகள்”**

(திருநகரம் -9)

என்ற சிலேடைப்பாடலில், ஆவண வீதிமேற் செல்லுங்கால், ஒளிபொருந்திய ஆபரணங்கள் விரவிக்கிடத்தல், அசைவற்ற பெருஞ்சப்தம் உண்டாதல், நெருங்கிக் கிடக்கும் பல பொருள்களுடன் தோன்றுதல் ஆகியவற்றைக் குறிக்கும்.

கடல்மேற் செல்லுங்கால், பலவண்ண ஒளிவிளக்குகள் அங்கு மிங்கும் தோன்றுதல், அலைகள் அசைதலால் பேரிரைச்சல் எழுதல், மலை, காடு முதலிய இடங்களிலிருந்து வாரிவந்த பல பொருள்களுடன் தோன்றுதல் என்று உணர்த்தும்.

“ஆதப மறைக்குடை யணிக்கரம் விளங்க”

(தடுத்தாட் 30)

என்ற வரியில் ‘மறைக்குடை’ என்பதற்கு வேதமாகிய குடை என்றும், வெயிலை மறைக்கும் குடை என்றும் இருபொருள் கூறுவர் இவ்வாறு சொற்சிலேடை, பொருட்சிலேடைகள் அமைந்து சுவையூட்டும் பகுதிகள் பெரிய புராணத்தின் பெருமையை மேலும் பெருக்கும் விதத்தில் அமைந்துள்ளன.

கம்பராமாயணத்தில் சிலேடை

கம்பராமாயணமும் சமயச் சார்புடைய காப்பியமே. வைணவத்தின் பெருமையை இராம அவதாரத்தின் மூலம் எடுத்துக்காட்டி பக்திச்சுவையூட்டும் நூல் இது. அறத்தின் வெற்றியையும், அல்லன செய்தொழுகுவார் அடையும் முடிவினையும் எடுத்துக் காட்டி நல்வாழ்வு வாழ்த்துணை செய்யும் நூல் இது. விருத்தப்பாவில் தோன்றிய முதல் நூல் சீவகசிந்தாமணி யெனினும், “விருத்தமென்னும் ஒண்பாவில் உயர்கம்பன்” என்று போற்றும் நிலைக்குக் காரணமாகவிருந்தது கம்பராமாயணமே. இறைவன் அவதாரமான இராமன் பெருமைகூறும் நூலாக இது அமைந்த போதும் காப்பியத்திற்கு வேண்டிய எல்லாச் சிறப்புத் தகுதிகளையும் இக்காப்பியம் பெற்றிருப்பதால் கற்றார் மனங்கவரும் தன்மையை இது அடைந்துள்ளது.

கம்பர் காப்பியம் பாடும் காலம் அணிகளின் செல்வாக்கு ஓங்கிய காலம். சிற்றிலக்கியங்கள் பெருகி, பல்வேறு அணிகளையும் மிகுதியான அளவில் புலவர்கள் ஏற்றுக் கையாளத் தொடங்கிய காலம் அணிகள் இல்லாமல் யாப்பு இல்லை என்று கூறுமளவிற்கு, நுட்பமான செய்திகளையெல்லாம் அணிகளின் மூலமே பலரும் உணர்த்திய காலச் சூழலில் காப்பியம் படைத்த கம்பன் தனது நுண்மாண் நுழை புலத்தையும், கவிதைச் சிறப்பையும் தான் எடுத்தாண்ட அணிகளின் மூலமே புலப்படுத்தியுள்ளார். எல்லா அணிகளையும் இடமறிந்து எடுத்தாண்டு, பயன்படுத்திய அணிகளுக்கும் பெருமை சேர்த்து, அதன் மூலம் தனக்கும் பெருமை தேடிக்கொண்ட பெருங்கவிஞர் அவர். அணி நயம் தோன்ற பாடத் தெரியும் என்பதற்காக அளவின்றி அணிகளைக் கம்பர் கையாளவில்லை. எனவே கம்பராமாயணத்தில் இடம் பெற்ற அணிகள் சுவையாக அமைந்துள்ளனவேயன்றி சுமையாக அமையவில்லை.

பல்வேறு அணிகளையும் கம்பர் தம் காப்பியத்தில் சிறப்பாகப் பயன்படுத்தியிருந்தாலும் சிலேடையணிக்கு அத்துணைச் சிறப்பிடம் தரவில்லை. அவர்காலத்துச் சிற்றிலக்கியங்கள் சில பொருட் சிறப்பைப் புலப்படுத்தாது வெறும் சொல் விளையாட்டாகச் சிலேடைகளை அமைத்திருப்பது கண்டு அந்நிலை தம் நூலிலும் வேண்டாம் என்று எண்ணியிருக்கலாம். அதிக எண்ணிக்கையுள்ள பாடல்களை, அறமுணர்த்தும் விழுமிய நோக்குடன் படைத்த கவிச்சக்கரவர்த்தியார் சிலேடையை அதிகம் பயன்படுத்த வாய்ப்பில்லையெனினும், எடுத்தாண்ட சில இடங்களும் குறிப்பிடத்தக்கனவாகவே அமைந்துள்ளன. சொற்சிலேடை, பொருட்சிலேடை இரண்டினையும் அவர் அமைத்துள்ள திறம் காணச் சில சான்றுகளைக் காணலாம்.

சொற்சிலேடையும் பொருட்சிலேடையும்

“வார்த்தை தமிழுக்கு வழங்கிய தமிழ் வேந்தன் கம்பன்” என்று குறிப்பிடுவார் கவியரசர் கண்ணதாசன். “ஏனைய கவிஞர்கள் தம் கருத்தை உணர்த்த வார்த்தைகளைத் தேடிக்கொண்டிருப்பார்கள். ஆனால் கம்பனுக்கு முன்னால் வார்த்தைகள் அணிவகுத்து நின்று, “என்னைப் பயன்படுத்திக் கொள்” என்று வேண்டின” என்பார் ரசிகமணி டி.கே.சி அவர்கள். அந்த வகையில் “செவ்விய மதுரஞ்சேர்ந்த சீரிய தீஞ்சொற்”களைப் பயன்படுத்திய கம்பர் அதில் சிலேடை நயத்தினையும் காட்டியுள்ளார்.

கங்கையில் முழுகி எழுந்த இராமனது தோற்றம் சிவபெருமானுக்கு ஒப்பாக இருந்ததாகச் சிலேடை அமைத்துக்காட்டுகிறார்.

“வெங்க ணாகக் கரத்தினன் வெண்ணிறக்
கங்கை வார்சடைக் கற்றையன் கற்புடை
மங்கை காணநின் றாடுகின் றான்வகிர்த்
திங்கள் சூடிய செல்வனிற் தோன்றினான்”

(கம்பராமாயணம் அயோத்தி - 642)

என்பது அந்த அரிய பாடல், “வெங்கணாகக் கரத்தினன்” என்பது “கொடுங்கண்ணையுடைய யானைத் துதிக்கைபோலும் கையையுடைய இராமன்” என்றும், “கொடுங்கண்ணையுடைய பாம்பைக் கையிற் பூண்ட சிவன்” என்றும் பொருள்தோன்றும், “கங்கைவார்சடை” என்பது, கங்கை நீராடி எழுந்த போது இராமனின் தவக்கோலச்சடையில் கங்கை நீர் பெருகும் என்ற பொருளையும், “சிவன் தலையில் கங்கை உண்டு” என்ற பொருளையும் உணர்த்தும். “கற்புடை மங்கைகாண நின்றாடுகின்றான்” என்பன, “கற்புடைய சீதை காணுமாறு இராமன் கங்கையில் நீராடினான்” என்ற பொருளையும், “உமாதேவியார் காணுமாறு சிவன் கூத்தாடினான்” என்ற பொருளையும் உணர்த்தும். “ஆடுதல்” என்பது நீராடுதலையும், அம்பலத்தில் ஆடுதலையும் உணர்த்தும்.

முடிவுரை

சங்கம் மருவிய காலத்தில் தோன்றிய நூல்கள்தான் சிலப்பதிகாரமும், மணிமேகலையும். காலச்சூழலில் சிலம்பும் மணிமேகலையும் அற உணர்வுகளையும், நீதியையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. பெருங்காப்பியங்களில் ஒன்றான சீவகசிந்தாமணி விருத்தப்பாவில் தோன்றிய முதற்காப்பியமாகும். பாடிய பாடுபொருள், யாப்பு, காலச்சூழல் ஆகிய எல்லா நிலைகளிலும் இது சற்று வேறுபட்டுள்ளது. சமணமதக்கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவதற்காக எழுதப்பட்ட இந்நூல், மணநூல் என்று சொல்லுமளவிற்கு இன்பச்சுவையை எடுத்து இயம்புகிறது. சைவத்தின் பெருமையை கூறத் தோன்றிய நூல்தான் பெரியபுராணம். பல்வேறு அணிகளையும் பெற்றுப் பக்தி மணம் பரப்பும் இந்நூல் சிலேடை அணிகளின் சிறப்பினை காணமுடிகிறது. வைணவம் சார்ந்த கருத்துக்களை எடுத்துக்கூறும் கம்பராமாயணம் பல்வேறு அணிநயங்களுடனும் இலக்கியச்சுவைமிக்க நூலாகும். இவ்வாறு பெருங்காப்பியத்தின் மையக்கருத்தை வெளிப்படுத்தினாலும், இக்காப்பியத்தின் பாடல்கள் எல்லாம் சொல் சிலேடையும், பொருட்சிலேடையும் பெற்று காப்பிய பாடல்களை இன்னும் அழகானதாகவும், இதன்வழி தமிழ்மொழி வளர்த்தெடுக்கப்படுவதை இக்கட்டுரையின்வழி அறியலாம். சிலேடைக்கான பொருளுணர்வும் விளக்கி கூறப்பட்டுள்ளது.

துணைநூற்பட்டியல்

1. சீனிவாசன். ஆர். சிலப்பதிகாரம், அநாயகம் வெளியீடு, சென்னை – 600030, 1997
2. சீனிவாசன். ஆர். சிலப்பதிகாரம், அநாயகம் வெளியீடு, சென்னை – 600030, 1997

3. சித்தார்தன். கே, சிந்தனை அருவி வெளியீடு, மதுரை, 1993
4. ஞானசம்பந்தன். ஏ.எஸ்., பெரியபுராணம் ஓர் ஆய்வு, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, 1985
5. சீனிவாசன். ஆர். கம்பராமாயணம், அநாயகம் வெளியீடு, சென்னை – 600030, 1997

Reference

1. Seenivasan. R, Silapathigaram, Anayagam Publication, Chennai – 600030, 1997
2. Seenivasan. R, Silapathigaram, Anayagam Publication, Chennai – 600030, 1997
3. Sitharthan. K, Sinthanai Aruvi Publication, Madurai, 1993
4. Gnanasambanthan A.S, Periyapuram Oor Aaivu, Tamil University Veliyedu, Chennai, 1985
5. Seenivasan. R, Kambaramayanam, Anayagam Publication, Chennai – 600030, 1997

தமிழில் இக்கட்டுரையின் மேற்கோள்

கவிதா. ஜெ “ பெருங்காப்பியங்களில் சிலேடை” புலம் : பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி 2, இதழ் 3, சூலை 2022, பக். 01-13

Cite this Article in English

Kavitha J “ Perunkappiyangalil Siledai” Pulam: International Journal of Tamilology Studies, Vol.2 Issue 3, July 2022, pp. 01-13